

Uzasadnienie historia sztuki

Wprowadzone zmiany podstawy programowej z historii sztuki mają na celu przede wszystkim zmniejszenie wymagań pamięciowych na rzecz rozumienia przemian zachodzących w sztuce, kształtowania umiejętności analizy dzieł sztuki oraz umiejętności rozumienia i posługiwania się fachową terminologią.

Najważniejszą zmianą jaką wprowadzono, jest usunięcie wymagania ogólnego dotyczącego znajomości zbiorów muzeów i kolekcji dzieł sztuki w Polsce i na świecie. Powszechna i szeroka dostępność źródeł cyfrowych nie wymaga już zapamiętywania tak szczegółowych informacji.

W tym samym celu zrezygnowano również z dokładnego datowania dzieł sztuki, na rzecz określania wieku lub w przypadku dzieł sztuki nowoczesnej i współczesnej datowania z dokładnością do połowy wieku.

Zmiany wprowadzono także w punkcie dotyczącym terminologii związanej z historią sztuki. Definiowanie terminów (wymaganie pamięciowe) zamieniono na umiejętność poprawnego stosowania tych terminów w zadaniach otwartych – wypracowaniu czy analizie dzieł sztuki.

Oczekiwanym efektem wprowadzonych zmian w wymaganiach jest kompleksowe podejście do nauczania historii sztuki, nastawione na rozumienie procesów i zmian zachodzących w dziejach sztuki. Rozwój technologii informacyjno-komunikacyjnej umożliwia zrezygnowanie z części wymagań faktograficznych na rzecz kształtowania umiejętności analizy, syntezy i krytycznego myślenia.

Wprowadzone ograniczenia dotyczą jedynie treści niewpływających na całokształt wymagań merytorycznych potrzebnych do zrozumienia i opanowania materiału z historii sztuki.

dr Beata Lewińska, UKSW

Wojciech Kieler, Państwowe Liceum Sztuk Plastycznych w Bydgoszczy

mgr Dagmara Rusinek-Smaga, CKE (Koordynator Zespołu)